

Sporen

“Elke dag zetten we stappen”, zegt Olifant. “Soms zijn ze groot, soms zijn ze klein en soms verdwijnen ze.”

Muis kijkt naar Olifant en lacht.

“Ja, dat weet ik, maar jouw stappen zijn **véél groter** dan die van mij!”

“Groter is niet belangrijk”, antwoordt Olifant. “Vandaag kunnen je stappen groter of kleiner zijn dan gisteren. Misschien waren ze gisteren dieper dan vandaag of ligt er morgen een blaadje op jouw afdruk. Wat telt, is dat we stappen zetten, stilstaan, soms terugkeren en weer verder gaan.”

Muis zucht. “Maar wat als niemand mijn stappen ziet?”

“Of anderen je stappen zien, doet er niet toe”, verklaart Olifant.

“Jij ziet ze!”

We vullen elkaar aan

“Muis,” begint Olifant, “jij ziet de kleinste details op de grond, alles wat daar leeft en groeit, zelfs tot in de schaduw van de bomen. Ik bewonder dat.”

Muis knikt. “Dank je, Olifant, maar jij hebt een zicht over de omgeving vanuit de hoogte, van de boomtoppen tot de uitgestrekte vlaktes. Dat is iets wat ik vanaf de grond nooit zal ervaren.”

Olifant glimlacht. “Dat hoeft ook niet. We vullen elkaar goed aan. Terwijl jij observeert wat er dichtbij gebeurt, kan ik het hele bos overzien.”

“Dat is waar”, beaamt Muis. “Samen zien we méér.”

